

Γέμισε το Ηρώδειο για την Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής

Πηγή: ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Σελ.: 24-25 Ημερομηνία έκδοσης: 12-07-2022
Αρθρογράφος: Επιφάνεια 715.35 cm² Κυκλοφορία: 5230
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΕΡΤ

Γέμισε το Ηρώδειο για την Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΣΒΩΛΟΥ**

Την 21η Ιουνίου, Παγκόσμια Ημέρα της Μουσικής, παραχώρησε το Φεστιβάλ Αθηνών στην Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ (ΕΣΟΕΡΤ) για να δώσει την «παραδοσιακή» της συναυλία στο Ηρώδειο. Φέτος το ορχηστρικό σύνολο της Ελληνικής Ραδιοφωνίας διπύθνε ο αρχιμουσικός Μιχάλης Οικονόμου. Τη δωρεάν προσφερόμενη συναυλία παρακολούθησε ετερόκλητο ακροατήριο –τουρίστες, οικογένειες με παιδιά κ.ο.κ.– που συνέρρευσε γεμίζοντας το ρωμαϊκό ωδείο μέχρι επάνω. Δυστυχώς, για πολλοστή φορά, σε όλη τη διάρκεια της βραδιάς χειροκροτήματα σε άσχετα σημεία, συνεχείς οχληρές μετακινήσεις και θορυβώδεις αποχωρήσεις από το άνω διάζωμα φωτογράφισαν τον στραβό δρόμο που έχει πάρει η αθηναϊκή μουσική ζωή όσον αφορά την κλασική μουσική. Μουσικά, η συναυλία άφησε πολύ καλές εντυπώσεις αυτό όσο επέτρεψε, βέβαια, η ακουστική του ανοικτού χώρου σε συνδυασμό με τις ακραία πλαινές θέσεις στα ψηλά, που μας δόθηκαν. Ετσι, για να θυμόμαστε κάπου κάπου τι είδους ακρόαμα φτάνει στο κοινό του άνω διαζώματος...

Το πρόγραμμα περιλάμβανε δύο έργα. Ξεκίνησε με το «Κοντσέρτο για βιολί» του Γιοχάνες Μπραμς που ερμήνευσε ο Γκάι Μπράουνσταϊν, ένας αδιαμφισβήτητος ταλαντούχος Ισραηλοαμερικανός βιολιστής, που υπήρξε επί 13 χρόνια εξάρχων στα βιολιά της Φιλαρμονικής του Βερολίνου. Σε

Ο Γκάι Μπράουνσταϊν ερμηνεύει το «Κοντσέρτο για βιολί» του Μπραμς συνοδοιμούμενος από την ΕΣΟΕΡΤ υπό τον Μιχάλη Οικονόμου

Πολύ καλές εντυπώσεις άφησε η δωρεάν προσφερόμενη συναυλία, την οποία παρακολούθησε ετερόκλητο κοινό – τουρίστες, οικογένειες με παιδιά κ.ο.κ.

απόλυτη ερμηνευτική σύγκλιση προς τον αρχιμουσικό, ο 51χρονος Μπράουνσταϊν πρόσφερε μια ελεύθερη λαβών, στρωτή ερ-

μηνεία με άριστη άρθρωση στη φραστική, αψεγάδιαστη ορθοτονία, αβίαστη ανταπόκριση στις μεταπτώσεις ταχυτήτων και εντάσεων της μουσικής. Το ακρόαμα διέθετε συνοχή, ευγενές ρομαντικό συναίσθημα και, χάρη στην άρτια προετοιμασία της ορχήστρας από τον Οικονόμου, διάφανη, ευανάγνωστα αρθρωμένη κάθετη οργάνωση του ήχου των εγχόρδων. Στο καταληκτικό μέρος βιολί και ορχήστρα απέδωσαν πειστικά και ισορροπημένα τη μεταξύ τους παιχνιδιάρικη διαπλοκή και τον

ρυθμικά νευρώδη και εύπλαστο χαρακτήρα της μουσικής. Συνολικά, δίχως να επιχειρήσουν εκφραστικούς υπερθεματισμούς βιολιστής, αρχιμουσικός και ορχήστρα χάρισαν μια υποδειγματικά κλασική ερμηνεία. Η βραδιά ολοκληρώθηκε με την απολύτως ανέφελη, αισιόδοξη, πληθωρικά μελωδική «Συμφωνία αρ.8» του Αντονίν Ντβόρζακ. Έργο μοναδικά ταιριαστό στην περίπτωση, δόθηκε με αδιάλειπτα συνεκτικό ειρμό, εκφραστική αμεσότητα, μελωδικό και ρυθμικό σφρίγος,

ευλύγιστη φραστική και ωραίες, λαμπερές κορυφώσεις με πρωταγωνιστές τα χάλκινα πνευστά.

Με δύναμη από τη Θεσσαλονίκη

Τρεις μέρες αργότερα, στις 24/6/2022, παρακολουθήσαμε –αυτή τη φορά σε ένα μισοάδειο Ηρώδειο!– την παλαιότερη δεδωμένη, ετήσια συμμετοχή της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης στο Φεστιβάλ Αθηνών. Το ορχηστρικό σύνολο της συμπρωτεύουσας διπύθνε η καλλιτεχνική του διευθύντρια, αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου. Το πρόγραμμα ξεκίνησε με το «Λυρικό Ιντεμέτζο» του Γεωργίου Αξιώτη (1875-1924) σε μουσικολογική επιμέλεια Βύρωνα Φιδετζή, στον οποίο οφείλεται και η πρόσφατη είσοδος του συμφωνικού έργου του συνθέτη στη δισκογραφία (NAXOS). Πρόκειται για σύντομο, μελωδικό κομμάτι στο νοσταλγικό ύφος των Ιταλών βεριστών που αποδόθηκε γλυκά και εκφραστικά. Ακολούθησε το «Κοντσέρτο για βιολί» του Τσαϊκόφσκι που ερμήνευσε ο Σουηδός, λευκορωσοκιργιζιανής καταγωγής Ντάνιελ Λαζάκοβιτς. Ο 21χρονος σολίστας είναι ένας από τους ταχύτερα ανερχόμενους βιολιστές του παρόντος, με αύξουσα, επιτυχή δισκογραφία στην DG

ΦΩΤΟ: ΜΑΧΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

(Μπαχ, Μπετόβεν, Τσαϊκόφσκι) και παίζει εναλλάξ σε δυο διαφορετικά βιολιά Στραντιβάριους. Η ερμηνεία του διέθετε ολοφάνερη αυτοπεποίθηση συνδυασμένη με περίσσιο νεανικό σφρίγος και δυναμικό ωστικό παλμό που εκφραζόταν στην αθλητικά αρθρωμένη φραστική. Το παίξιμό του διακρίθηκε για τον ισχυρό, οξύ, διαπεραστικό ήχο, ιδιαίτερα δυνατό στη μεσαία και χαμηλή περιοχή. Εκφραστικά η ερμηνεία υπήρξε αδιάλειπτα τεταμένη δίχως, ωστόσο, να στερείται στιγμών βαθιά λυρικής ανάπαυλας. Το καταληκτικό μέρος δόθηκε σβέλτα, με (αναμενόμενα) στριγκό ήχο, φρενιτιώδη ένταση και καταδιωκτικό ωστικό παλμό. Στο παραληρηματικό χειροκρότημα του ακροατηρίου ανταποκρίθηκε ο Λαζάκοβιτς προσφέροντας δυο πολύ εκτενή, δεξιοτεχνικά σόλο κομμάτια. Η συναυλία ολοκληρώθηκε με τη δίκαια δημοφιλή, χιλιοπαιγμένη «Σεχραζάντ» του Ρίμσκι-Κόρσακοφ, την οποία η Τσόκανου διπύθνε με ωραία αίσθηση του μουσικού παλμού και της αφηγηματικής ροής. Ατυχώς το σολιστικό μέρος του βιολιού, ιδιαίτερα κρίσιμο για τη δραματουργική οικονομία του έργου, ερμήνευσε ο Σίμος Παπάνας με υπερβάλλοντα σολιστικό οίστρο, διαρρηγνύοντας τελείως τη φυσική ενσωμάτωσή του στο αφήγημα της ορχήστρας. Κατά τα άλλα, η εκτέλεση από την ΚΟΘ υπήρξε ανεπιφύλακτα απολαυστική, ακριβής, διαποτισμένη από εκφραστική αμεσότητα και ερεθιστικό πλούτο εύστοχα διατυπωμένης λεπτομέρειας.